

b) Elkerülhető-e az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeinek megsértése, ha az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése szerinti adólevonási eljárásban csak azok a belföldi díjszerző tevékenységgel gazdasági összefüggésben keletkezett költségek számítanak adócsökkentőnek, amelyeket külföldi EU-tagállamban letelepedett, díjazásra jogosult személy a díjazásra kötelezettnek igazolt, és az esetleges további költségeket a kapcsolódó adóvisszatérítés során lehet figyelembe venni?

c) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeit, hogy ezeket sérti, ha az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése és 50d. cikkének (1) bekezdése szerinti adólevonási eljárás során figyelmen kívül hagyják a Hollandiában letelepedett, díjazásra jogosult személyt a Német Szövetségi Köztársaság és a Holland Királyság közötti kettős adóztatási egyezmény alapján Németországban megillető adómentességet és csak az ezt követő mentességet megállapító vagy adóvisszatérítési eljárásban veszik figyelembe, és a díjazás fizetésére kötelezett személy sem hivatkozhat a felelőssége megállapításakor az adómentességre, míg a belföldiek adómentes jövedelme után nem kell levonni az adót és ezáltal a díjazás fizetésére kötelezettnek sem állapítható meg a felelőssége az adólevonás teljes vagy részleges elmulasztása miatt?

d) Eltérő válaszok adhatók-e a 3.a)–c) pontokban feltett kérdésekre akkor, ha a külföldi EU-tagállamban letelepedett díjazásra jogosult személy szolgáltatása nyújtása időpontjában nem rendelkezik EU-tagállam állampolgárságával?

A Finanzgericht Köln 2004. június 24-i végzésével a Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde és Marina Stöffler kontra Finanzamt Bonn-Innenstadt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-292/04. sz. ügy)

(2004/C 228/55)

A Finanzgericht Köln (Németország) 2004. június 24-i végzésével, amely 2004. július 9-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde és Marina Stöffler kontra Finanzamt Bonn-Innenstadt ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Köln a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Összeegyeztethető-e az EStG (Einkommensteuergesetz) 36. § (2) bekezdés 3. pontja (a jogvita éveiben hatályos változata), amely szerint csak a teljes körű adókötelezettség alá eső társaság vagy személyegyesülés által fizetett társasági adó számítható be az EStG 20. § (1) bekezdés 1. vagy 2. pontja alapján a jövedelmek 3/7-e erejéig a fizetendő jövedelemadó összegébe, az EK 56. cikk (1) bekezdésével és az EK 58. cikk (1) bekezdés a) pontjával, illetve (3) bekezdésével?

A Gerechtshof 2004. június 14-én ítéletével a Beemsterboer Coldstore Services B.V. kontra Inspecteur der Belastingdienst–Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-293/04. sz. ügy)

(2004/C 228/56)

Gerechtshof te Amsterdam (Holland Királyság) 2004. június 14-én végzésével, amely 2004. július 9-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Beemsterboer Coldstore Services B.V. kontra Inspecteur der Belastingdienst–Douanedistrict Arnhem ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Gerechtshof te Amsterdam a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) A Közösségi Vámkódex⁽¹⁾ 220. cikk (2) bekezdésének b) pontjának új szövege alkalmazandó-e arra az esetre, amikor a vámtartozás az előírás hatályba lépése előtt merült fel és az utólagos beszédési eljárást is akkor folytatták le?

2) Ha az 1) kérdésre adott válasz igenlő: Az EUR.1 igazolás a Vámkódex 220. cikk (2) bekezdésének b) pontjának új szövege alapján „hibás igazolás”-e, ha hibás volta ténylegesen nem állapítható meg, mert az igazolás tárgyát képező áruk eredetét az utólagos ellenőrzés során nem lehetett meghatározni, és az áruk kizárólag emiatt nem részesültek kedvezményes elbánásban; és ha ez nincs így, akkor egy érdekelt fél még eredményesen nyújthat-e be jogorvoslati kérelmet ezen előírás ellen?

3) Ha a 2) kérdésre adott válasz igenlő: Kinek kell bizonyítania, hogy az igazolás az exportőr által szolgáltatott adatok hibás feltüntetésén alapul, illetve kinek kell bizonyítani azt, hogy az igazolást kiadó hatóságok nyilvánvalóan tudatában voltak vagy tudatában kellett volna lenniük annak, hogy az áru nem felel meg a kedvezményes elbánásra jogosító feltételeknek?

4) Ha a 3) kérdésre adott válasz nemleges: egy érdekelt fél eredményesen nyújthat-e be jogorvoslati kérelmet a Vámkódex 220. cikk (2) bekezdésének bevezetése és b) pontja ellen, ahogy annak szövege 2000. december 19-e előtt hangzott, olyan esetben, amikor utólag nem lehet megállapítani, hogy az EUR.1 igazolás kiadásának időpontjában a vámhatóságnak megfelelő indoka és joga volt kiadni ezen igazolást?

(¹) HL L 311., 2000.12.12., 17. o.

A Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid 2004. július 5-i végzésével a C. Sarkatzis Herrero kontra az Instituto Madrileño de la Salud ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-294/04. sz. ügy)

(2004/C 228/57)

A Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid (Madridi 30. sz. Szociális Bíróság) (Spanyolország) 2004. július 5-i végzésével, amely 2004. július 12-én érkezett a Bíróság hivatalához, a C. Sarkatzis Herrero kontra az Instituto Madrileño de la Salud (Madridi Egészségügyi Intézet) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. hogy a közösségi jog rendelkezéseit a szülési szabadság, valamint a munkavállalás terén a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének tárgyában úgy kell értelmezni, hogy egy nő, aki szülési szabadságon van és ebben az időszakban közszolgálati álláshoz jut, ugyanolyan jogokkal rendelkezik, mint a többi jelentkező, akik a közszolgálati jogviszony létesítéséhez szükséges versenyvizsgán megfeleleltek?
2. hogy függetlenül attól, hogy milyen szabályok vonatkoznak egy olyan munkavállalóra, aki először létesít munkaviszonyt, ha a szolgálati jogviszony hatályos, habár szülési szabadság miatt felfüggesztették, az állományba vétel, illetve az állandó jogviszony létesítésének lehetősége az előrejutáshoz való jog része-e, amelynek hatékonyságát nem befolyásolhatja hátrányosan a szülési szabadság ténye?
3. hogy a jelen ügyben, a fent idézett rendelkezéseket, és különösen a munkavállalás terén a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvét úgy kell értelmezni, hogy egy szülési szabadságon lévő ideiglenes jogviszonyban álló munkavállalónak, határozatlan idejű álláshoz való jutás esetén, jogában áll az állást elfoglalni és a közszolgálati jogviszonyt megkezdni, és az ezzel járó jogokat – így különösen a közszolga-

lati pálya megkezdéséhez, illetve a szolgálati idő beszámításához való jogot – gyakorolni a más sikeres jelentkezőkkel egyenlő feltételek mellett a jogviszonyhoz jutás napjától kezdődően, függetlenül attól, hogy az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint, az ő esetében a tényleges szolgálat megkezdéséhez kapcsolódó jogokat a szolgálat gyakorlatban történő megkezdéséig fel lehet függeszteni?

A Raad van State 2004. július 13-i ítéletével az M. G. Eman és O. B. Sevinger kontra College van burgemeester en wethouders van Den Haag ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-300/04. sz. ügy)

(2004/C 228/58)

A Raad van State 2004. július 13-i ítéletével, amely 2004. július 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az M. G. Eman és O. B. Sevinger kontra College van burgemeester en wethouders van Den Haag ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Raad van State a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. A Szerződés második részét alkalmazni kell-e azokra a személyekre, akik az egyik tagállam állampolgárságával rendelkeznek, és akiknek a lakóhelye vagy tartózkodási helye a Szerződés 299. cikke (3) bekezdésében említett TOT-hoz tartozó olyan területen található, amely ezzel a tagállammal különleges kapcsolatban áll?
2. Amennyiben az első kérdésre nemleges a válasz, a tagállamok az EK 17. cikke (1) bekezdése második mondatának fényében adhatnak-e állampolgárságot azoknak a személyeknek, akiknek a lakóhelye vagy tartózkodási helye a Szerződés 299. cikke (3) bekezdésében említett TOT-hoz tartozó területen található?
3. Az EK 19. cikkének (2) bekezdését, az EK 189. cikkével és 190. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben, úgy kell-e értelmezni, hogy – eltekintve a nemzeti jogrendszerekben nem szokatlan, a büntetőítéletekkel és a cselekvőképtelenséggel kapcsolatos, többek között a választójog megvonásával járó kivételektől – az uniós polgári jogállás automatikusan maga után vonja az aktív választójogot és a választhatóság jogát?
4. Az EK 17. cikkének és az EK 19. cikke (2) bekezdésének együttesen és a jegyzőkönyv 3. cikke első bekezdésének fényében olvasott rendelkezései – az Emberi Jogok Európai Bírósága értelmezése alapján – kizárják-e azt, hogy a nem uniós polgárok az európai parlamenti választásokon választójoggal rendelkezzenek és választhatók legyenek?